

Stærcke: Da vi jo i Øjeblikket slet ikke ved, hvor længe Landbrugsordningerne skal fortsætte, synes vi fra vor Side, at det er upaakrævet at sætte en Termin her og sige, at denne Lov skal gælde indtil Marts 1949. Det vil vi gaa imod. Vi vil igen understrege det Fænomen, at midlertidige Love har en ubehagelig Tendens til at blive permanente. Vi kan ikke lide det, særlig naar det gælder indirekte Afgifter, som rammer Befolkningens Forbrug. Det er, som om Hensigten helliger Midlertidigheden.

Vi er fra vor Side afgjorte Modstandere af indirekte Skatter og Skatter, som særlig rammer Forbruget, og denne Skat her har desuden den Egenskab, at den tilmed rammer et særligt Erhverv, nemlig Restauratørhvervet. Hvorvidt de stærke Klager, som lyder fra dette Erhverv, er begrundede og berettigede, mangler jeg Forudsætningen for helt at kunne bedømme, men jeg maa sige, at fra Lovgivningsmagts Side har dette Erhverv været overordentlig stærkt plaget baade af Skatter og Prisreguleringer og Rationeringer, og Erhvervet har dog til Opgave at tjene dels vor egen Befolkning og dels de Turister, der maatte søge her til Landet.

Der er det kedelige ved hele dette Lovgivningssystem, hvor man laver Landbrugsordninger med den ene Haand og tager Skatter ind med den anden Haand, hvor man tager fra den ene og giver til den anden — ofte er det saadan, at det er de samme Befolkningsslag, som faar Lov til at betale, saaledes at man tager fra den ene og giver til den ene —, at det, der tages fra Befolkningen, næsten altid er mere end det, der gives, og vi fra vor Side vil derfor ikke gaa med til dette Lovforslag.

Finansministeren (Thorvald Kristensen): Jeg takker de ærede Ordførere, der har givet det foreliggende Lovforslag deres Tilslutning, og jeg skal besvare et Par af de Spørgsmaal, der har været stillet.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller bad mig meddele, hvad Provenuet af disse Afgiftsforhøjelser har været i det Aar, hvori de nu har virket. Det vil desværre ikke være muligt hverken her eller i det kommende Udvalg at besvare dette Spørgsmaal, da jo ingen kan vide, hvor stor Omsætningen vilde have været, hvis Omsætningsafgiften havde været 25 pCt. i Stedet for 35 eller som nu 33 $\frac{1}{3}$. Det er derfor altid fuldstændig umuligt med Sikkerhed at sige noget om, hvad en Forhøjelse af en Forbrugsafgift giver. Det kan man ikke sige paa Forhaand, og man kan desværre lige saa lidt sige det bagefter. Jeg

er mest tilbøjelig til at tro, at Forhøjelsen ikke har givet mere end budgetteret, hvorimod selve Afgiften uden Forhøjelsen og altsaa ogsaa med Forhøjelsen formentlig har givet lidt mere end budgetteret, altsaa saaledes at selve Afgiften vel har givet lidt mere, end man i Fjor kunde have ventet, men at den Forøgelse af Provenuet, som er kommet som Følge af Forhøjelsen, ikke har været større end beregnet; men jeg indrømmer, at noget sikkert derom kan man slet ikke vide.

Hvad angaar Spørgsmaalet om det Tidsrum, for hvilke disse Afgiftsforhøjelser er foreslaaet forlænget, maa jeg tilstaa, at her kan naturligvis anlægges forskellige Synspunkter. Forholdet var jo det, at den nære Forbindelse med bestemte Landbrugsordninger i nogen Grad blev løsrevet i det Øjeblik, man for det første maatte gennemføre en rent midlertidig Ordning for Landbrugsprisernes Vedkommende, nemlig for nogle faa Maaneder, og for det andet ikke engang kunde sige, hvad Udgiften bliver i den korte Tid, da man ikke paa Forhaand kender den Gennemsnitseksporpris, der indgaar i Landbrugsordningen. Det faldt derfor naturligt at vende tilbage til det Princip, som Regeringen har fulgt, nemlig saa vidt muligt at lade Afgifts- og forøvrigt ogsaa Udgiftslove udløbe med Udgangen af et Finansaar, saaledes at man bedre kan budgettere. Valget stod mellem Udgangen af Finansaaret 1947—48 og 1948—49. Naar man valgte det sidste, var det ud fra den Opfattelse, at der ogsaa i 1948—49 efter de Udsigter, der i Dag findes, maa ventes at være Anvendelse for betydelige Midler ogsaa fra disse Kilder. Men jeg erkender, at man ogsaa kunde have sat Finansaaret 1947—48 for saa igen at have taget Stilling til Spørgsmaalet hen imod Slutningen af Vinteren, og om dette Spørgsmaal vil jeg gerne tage en lidenskabsløs Forhandling i det kommende Udvalg.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Gustav Pedersen: Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller sagde, at jeg havde afvist Forslaget med en Haandbevægelse, men jeg vil gerne minde det ærede Medlem om, at der i et Udvalg ligger en hel Del andre Afgiftslove, som er foreslaaet af den højtærede Finansminister. For nogle af disse har vi givet Tilsagn om Medvirken, men vi har ikke faaet Forhandling om disse Lovforslag. Derimod forhandles der, efter hvad der med-